

[Sundbo.]

ikke sammenlignes med Forholdene i en Kommune. Der er slet ikke Tale om, at man skal være fri for at betale; vi har hele Tiden holdt paa, at man skulde betale, hvad man evner. Og disse Historier om, hvad der staar i „Demokraten“ i Aarhus, skænker jeg ganske det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem siger, at „Demokraten“ er et meget interessant Blad, har han sikkert Ret, men derudover var der ingen Guldorn i det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem vil undertiden paa Børsen kunne se, at man paa den sorte Tavle opslaar Navnene paa Folk, som ikke er gode Kammerater, Folk, som er daarlige Købmænd; der er ikke noget ondt i, at ogsaa Arbejderne har deres sorte Tavle, naar de har daarlige Kammerater imellem sig; det er noget, man har i alle Fag. Altsaa, vil man hjælpe os med at ramme Skattesnyderne, kan de Herrer bare komme til mit Parti, saa skal vi yde al den Bistand, vi paa nogen Maade kan. Det, man her vil — ganske vist skiltes den højtærede Minister med, at man vil inddrive Skatter —, men det, man i Virkeligheden vil her, er at tage Valgretten fra de allerfattigste, fra de syge og de arbejdsløse, det er i Virkeligheden det hele, man vil. Det kom ogsaa godt nok frem, da Sagen kom frem i Landstinget. De Konservatives Ordfører udtalte Forundring over, at de Konservative ikke ved sidste Valg havde faaet flere Stemmer, det var ikke til at begribe, mente han, de skulde have haft mange flere Stemmer, og navnlig skulde Socialdemokraterne ikke have haft saa mange. Og da han ikke kunde skaffe sit eget Parti flere Stemmer, mente han, at han maaske kunde berøve Socialdemokraterne nogle af deres, og det kunde naturligvis føre til det samme Resultat. Det viste sig imidlertid, at Ordførerens Beregning var ganske forkert. Han regnede med, at der var afgivet 30 000 Stemmer af Folk, som ikke havde Ret til at stemme. Det var der slet ikke, han kunde ikke anføre noget som helst Bevis derfor. Resultatet var da, at han kun kunde foreslaa at berøve nogle fattige Mennesker den Eftergivelse af Skat, som de tidligere havde kunnet faa, og de Konservative troede aabenbart, at alle fattige Mennesker stemte med Socialdemokraterne. Deri regnede de sikkert ogsaa i nogen Henseende rigtigt, for de fattige, de syge og de arbejdsløse maatte ganske vist være mærkelige, hvis de efter alt, hvad der er sket, efter alle de Nedsættelser, der er foretaget, vilde stemme paa de Konservative eller paa Venstre, saa maatte de med andre Ord være skabt som Hollændere, hvis

de skulde have haft den Tilbøjelighed. De Konservatives Ordfører i Landstinget sagde een god Ting: at Skatteeftergivelse egentlig ikke var hjemmehørende i Valgloven. Det er Skattebetingelserne egentlig heller ikke; den højtærede Indenrigsminister kunde imidlertid ikke dy sig for netop at gaa videre ad den Vej med Skatterne paa Valgloven, og saa kom den højtærede Minister med Forslag om, at der skulde betales Skat for 7 Kvartaler, og at der kun maatte eftergives $\frac{1}{3}$ af de 7 Kvartalers Skat. Det er naturligvis en Forringelse af Betingelserne for kommunal Valgret, et aabenlyst Forsøg paa at tage Valgretten fra dem, som daarligest kan betale Skat. Og dér er det netop, det viser sig, at den højtærede Minister ikke gaar ind paa det Spørgsmaal, som Venstres Ordfører her er inde paa; at Skattesnyderne kunde rammes. Det Spørgsmaal gaar den højtærede Minister gansk udenom, der havde ellers været Anledning til at indføre skrappe Bestemmelser om, at de skulde have betalt deres Skatter. De Skatteydere, som kan betale Skat, vil imidlertid betale den, hvad enten der er Tale om 4 Kvartalers eller 7 Kvartalers Skat; det er kun de Skatteydere, der ikke kan betale, som der bliver Tale om, at man kan berøve Valgretten, og det er ogsaa dem, den ærede Ordfører for Venstre og den højtærede Minister lægger an paa. Man vil indføre en ny privilegeret Valgret, hvor alle har Valgret undtagen de syge og de arbejdsløse, som ikke kan betale deres Skatter. Det forekommer mig at være en politisk ganske uanstændig Maade at lave Valglov paa, at man i Stedet for at skaffe Folk Valgret, berøver dem den Smule Valgret, de har, og det er i høj Grad uretfærdigt. Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale, at man stemmer imod det Lovforslag, her foreligger.

Holstein: Jeg ser mig ikke i Stand til at stemme for dette Lovforslag, ikke fordi jeg ikke kan anerkende og tiltræde Lovforslagets principielle Grundbetragtning, ikke fordi jeg ikke mener, at det under normale økonomiske Forhold vil være sagligt berettiget, men det forekommer mig, at under økonomisk abnorme Forhold, som vi har i Øjeblikket, i en Krisesituation som den, vi nu staar i, er det et i høj Grad politisk uklogt og malplaceret Træk og et folkepsykologisk uheldigt virkende Skridt fra Regeringspartiernes Side, især da Regeringens Bidrag til Løsning af Krisen hidtil har været saa overordentlig beskedne og ringe, og der samtidig paa dette Omraade har vist sig Mulighed